ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΑ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΑ

«Ἡ πληγὴ τῆς οἰκονομίας μας εἶναι ἡ ἐλλειμματικότης τοῦ προϋπολογισμοῦ» — εἶπεν ὁ ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ κ. Χέλμης. Καὶ ὅμως αἱ κυβερνήσεις τοῦ ὑπὸ διαφόρους μορφὰς Συναγερμοῦ ἐβεβαίωναν κάθε χρόνον ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους ἄφηνε... περισσεύματα.. Τώρα λέγεται ἡ ἀλήθεια, διὰ νὰ παρασκευασθῇ τὸ Κοινὸν εἰς τὴν τροποποίησιν τῆς κυβερνητικῆς ὑποσχέσεως περὶ μὴ ἐπιβολῆς νέων φόρων...

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΤΕΛΗ

Εἰδοποίησις πρὸς τοὺς γονεῖς: Ἡ Κυβέρνησις θὰ αὐξήσῃ τὰ ἐκπαιδευτικὰ τέλη ἀπὸ τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους. Ἡ σχετικὴ εἴδησις ἀναφέρει ὅτι «δὲν ἔχει καθορισθῆ εἰσέτι» τὸ ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως. Πάντως, θὰ εἰσπράξῃ τὸ Κράτος 30—40 ἑκατομμύρια (νέων) δραχμῶν. Καὶ ἂς μὴ τολμήσουν οἱ γονεῖς νὰ διαμαρτυρηθοῦν, διότι τὸ ὑπουργεῖον ἔχει στατιστικὰς ποὺ ἀποδεικνύουν ὅτι τὰ ἐκπαιδευτικὰ τέλη εἶναι, ἐν σχέσει μὲ τὰ προπολεμικά, πολύ... φθηνὰ καὶ μπορεῖ ν' αὐξηθοῦν ἀκόμη περισσότερον...

ΤΟ "ΝΕΟΝ ΟΠΛΟΝ,,

Ὡς «νέον ὅπλον» παρουσιάζεται ἡ ὑποκίνησις τῶν Τούρκων τῆς Κύπρου κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῶν Ἄγγλων, ἀλλὰ εἶναι τὸ πανάρχαιον «διαίρει καὶ βασίλευε». Εἰς αὐτὸ κατέφυγον οἱ Ἄγγλοι διὰ νὰ ἰσχυρισθοῦν, μεθαύριον εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, ὅτι παραμένουν εἰς τὴν Κύπρον διὰ νὰ διασφαλίζουν τὴν εἰρήνην, ἐνῷ ἂν φύγουν θὰ ἔλθουν οἱ δύο πληθυσμοὶ εἰς σύρραξιν, ἐνῷ εἶναι βέβαιον, ὅτι τότε ἀκριβῶς θὰ εἰρηνεύσουν. Διότι οἱ Τοῦρκοι τῆς Κύπρου, ἐν συναισθήσει τῆς θέσεώς των ὡς μειονότητος, θὰ εἶναι πολὺ εὐχαριστημένοι ἀπολαμβάνοντες κάθε προστασίας καὶ δὲν θὰ θέλουν τίποτε ἄλλο...

ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ

Ὄχι μόνον διεύρυνσις τῆς Κυβερνήσεως δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ, κατὰ τὸν ὑπουργὸν τῆς Προεδρίας, ἀλλ' οὐδὲ κἀ, ἀνασύνθεσις αὐτῆς. Καὶ ὅσα λέγονται εἶναι «ἀσεβεῖς πόθοι» καὶ «ἀστειότητες». Ἐν τούτοις, εἶχε λεχθῆ πολὺ σοβαρὰ ὅτι θὰ ἦτο παρῃτεῖτο μόνος του ὁ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν (διότι θὰ ἦτο «λιποταξία» ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν καθῆκον») οὐδὲ καὶ τὰ ἑστερεῖτο τῶν ὑπηρεσιῶν του ὁ Πρωθυπουργὸς (διότι θὰ ἦτο «ἀνανδρία» νὰ θεωρηθῇ ὁ ὑπουργὸς μόνον ὑπεύθυνος διὰ τὴν πολιτικήν), ἀλλὰ ἔλαβεν χώραν καὶ ἡ «λιποταξία» καὶ ἡ «ἀνανδρία». Διατί νὰ μὴ λάβωμεν χώραν καὶ αἱ «ἀστειότητες»; Τὸ μέλλον εἶναι ἐγγύς...

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΚΡΟΑΣΕΙΣ

Ὡς κάτι τὸ πολὺ σπουδαῖον, ἴσως δι' ἀνθρώπους μόλις πεσόντας ἀπὸ τὸν Ἄρην, παρουσιάζεται ἡ «ἐπέκτασις τῆς ἐπικοινωνίας τῶν ἐργαζομένων τάξεων μετὰ τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῆς ἀμέσου λύσεως τῶν διαφόρων ζητημάτων». Ἀλλά, ἀκροάσεις ὡς ἐνδιαφερομένων ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς, ἐγίνοντο εἰς τὸ παρελθόν, γίνονται τώρα, ἀτυχῶς δὲ θὰ γίνωνται καὶ εἰς τὸ μέλλον μὲ τὰ ἴδια ἀποτελέσματα: Ἐντυπωσιακὴν ἐκανοποίησιν ἑνὸς ἢ δύο αἰτημάτων καὶ παραπομπὴν ὅλων τῶν ἄλλων εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν ὑπουργείων. Κάτι παρόμοιον ἔγινε καὶ εἰς τὴν διατυμπανισθεῖσαν ἀκρόασιν τῶν ἐμπόρων ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν Συντονισμοῦ. Ἱκανοποιήθη τὸ αἴτημα περὶ μὴ παρατάσεως τῆς ἐκτάκτου εἰσφορᾶς διὰ τοὺς σεισμοπλήκτους (ἔθθε) τοῦ Βόλου, πρᾶγμα ὅπερ ἀπετέλεσε ὑποχρέωσιν τῆς κυβερνήσεως εἰς συμμόμφωσιν πρὸς ἣν ἐξαγγελίαν της, ἐνῷ ἀπεσιωπήθησαν τὰ ἄλλα... 41 αἰτήματα τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου.

ΣΠΟΡΕΛΛΑΙΟ—ΛΑΔΟΝ

Χαρακτηριστικὸν τῆς «εἰκανοποιήσεως» τῶν αἰτημάτων τῶν διαφόρων τάξεων εἶναι τὸ ληφθὲν μέτρον διὰ τὸ ἀνάμικτον ἔλαιον. Ἐζήτησαν οἱ ἔμποροι ἀφ' ἑνὸς μὲν ν' ἀποτραπῇ μονοπώλιον, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ὀνομασθῇ τὸ νέον προϊὸν «ἀνάμικτον ἔλαιον». Καὶ τὸ ὑπουργεῖον καθησύχασε τοὺς ἐμπόρους ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ μονοπώλιον, διότι κάθε βιομηχανία ποὺ διαθέτει τὰ ἀπαραίτητα τεχνικὰ μέσα θὰ δύναται νὰ ἀναμιγνύῃ μὲ ἀναλογίαν 50 ο/ο ἔλαιον ἐλαίας καὶ σπορέλαιον. Ἀλλὰ τὸ ἀνάμικτον τοῦτο ἔλαιον θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ὀνομάζεται «τυποποιημένον ἐλαιόλαδον» χωρὶς νὰ εἶναι. Καθὼς ἄλλως τε καὶ ἡ ΕΡΕ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ὀνομάζεται «Ἐθνικὴ» καὶ «Ριζοσπαστική» Ἕνωσις...

ΓΗΡΑΤΕΙΑ

Ἄγγλος δημοσιογράφος, συγκρίνων τὰς Ἰταλίδας μὲ τὰς Ἀγγλίδας, ἀποφαίνεται ὅτι αἱ Ἰταλίδες εἶναι καλύτεραι ὅταν εἶναι νέαι, λόγῳ τῆς ζωηρότητος, αἱ δὲ Ἀγγλίδες καλύτεραι διὰ τὰ γεράματα, λόγῳ συνέσεως. Δι' αὐτὸ δὲ καὶ συνιστᾶ εἰς τοὺς συμπατριώτας του... μίαν Ἰταλίδα διὰ τὰ νειάτα τῶν καὶ μίαν Ἀγγλίδα διὰ τὰ γεράματά των. Ἡμεῖς, ἀντιθέτως, δὲν βλέπομεν νὰ δείχνουν καμμίαν σύνεσιν αἱ γηραιαὶ Ἀγγλίδες, ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τὴν Ἀλβιόνα, ἡ ὁποία δέχεται παντὰχοῦ τοῦ κόσμου ἐξεύτελισμοὺς διὰ τὴν ἀπηρχαιωμένην πολιτικήν της. Περισσοτέραν σύνεσιν ἔδειξεν ἡ νεαρὰ Ἰταλία, ἡ ὁποία ἔδωσεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ Δωδεκάνησα καὶ τὴν ἀπέκτησε φίλην, παρὰ ἡ γηραιὰ Ἀγγλία, ἡ ὁποία ἐπιμένουσα νὰ κρατᾷ τὴν Κύπρον, ἀπώλεσε τὴν Ἑλλάδα...

ΧΡΥΣΑΦΙ

Ὁ Σεΐχης τοῦ Κουβάϊτ Ἀβδουλλὰχ Μοὺλ Μπαράκ ἀλ Σαμπάχ—καθὼς γράφουν αἱ ἐφημερίδες—ἔδωσε παραγγελίας εἰς γερμανικὰ ἐργοστάσια διὰ τὰ σκεύη τοῦ νέου ἀνακτόρου του, τὰ ὁποῖα θέλει ὅλα χρυσᾶ. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ σερβίτσια φαγητοῦ, ποὺ θὰ εἶναι ἀπὸ καθαρὸ χρυσάφι, ἡ πολυθρόνα του θὰ εἶναι χρυσῆ, οἱ κουρτίνες χρυσοΰφαντες, οἱ κορνίζες τῶν φωτογραφιῶν χρυσὲς καὶ ἀκόμη τὰ καρφιὰ ποὺ θὰ κρεμασθοῦν οἱ φωτογραφίες θὰ εἶναι ἐπίσης χρυσᾶ. Φανταζόμεθα ὅτι ὁ τόσον χρυσομανὴς φύλαρχος δὲν θὰ ἐπέδειξε τοιγκουνιὰν καὶ θὰ παρήγγειλεν ἐπίσης ἀπὸ χρυσάφι τὸ σκεῦος τοῦ διαμερίσματος ἐκείνου εἰς τὸ ὁποῖον εἰσέρχεται μόνος καὶ εἰς τὸ ὁποῖον, φεῦ, δὲν θὰ ἐβίαζε φέρῃ ἀπὸ τοὺς ἄλλους θνητούς...

ΤΟ ΑΡΣΑΚΕΙΟΝ

Εἰς ἀπάντησιν δημοσιευθέντος προχθὲς σημειώματός μας διὰ τὴν συμμετοχὴν διδασκαλισσῶν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τοῦ Ἀρσακείου εἰς ἐκδρομήν, μᾶς παρεσχέθησαν ἁρμοδίως αἱ κάτωθι πληροφορίαι: Καθ' ἕκαστον ἔτος τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἔχει συμπληρωθῆ εἰς τὸ πρότυπον δημοτικὸν σχολεῖον τοῦ Ἱδρύματος ἡ διδασκαλία τῆς καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὕλης καὶ γίνονται ἐπαναλήψεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἀσκοῦνται οἱ σπουδάστριαι ποὺ πρόκειται ν' ἀποφοιτήσουν ἐκ τῆς Ἀκαδημίας. Οὕτω ἡ ἀπουσία τῶν διδασκαλισσῶν, ποὺ μετέχουν τῆς ἐκδρομῆς, δὲν ἀποβαίνει εἰς βάρος τῶν μικρῶν μαθητριῶν, αἱ ὁποῖαι οὕτως ἢ ἄλλως κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν θὰ ἔκαμναν ἐπαναλήψεις τῆς διδαχθείσης ὕλης μὲ σπουδαστρίας τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας. Ἐξ ἄλλου διὰ τῆς συμμετοχῆς των εἰς ἐκπαιδευτικὰς ἐκδρομὰς αἱ διδασκάλισσαι εὐρύνουν τὴν μόρφωσίν των, γεγονὸς ὅπερ ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει ἀποβαίνει ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν μαθητριῶν των.

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΕΝΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Ἐνεκλείσθη εἰς τὸ φρενοκομεῖον μόνος του ὁ δικηγόρος τοῦ Κρίστι

Μετὰ τὴν αὐτοκτονίαν τῆς συζύγου του

ΜΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Δυτικῶς τοῦ Λονδίνου, κοντὰ εἰς τὰ βασιλικὰ ἀνάκτορα τοῦ Οὐίνσορ, εἰς μίαν θέσιν ὀνόματι Βιρτζίνια Οὐάτερ, μέσα εἰς τὰ δάση καὶ τοὺς λόφους, εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας περιοχὰς τῆς Ἀγγλίας, ὑπάρχει ἕνα μεγάλο, πολυτελὲς κτίριον, ἀπομονωμένον εἰς ἕνα περίφραχτον πάρκον μὲ πανυψήλους τοίχους. Οἱ ἔνοικοι τοῦ κτιρίου αὐτοῦ ἔχουν τὸ πᾶν εἰς τὴν διάθεσίν των: Περιπάτους, τέννις, γκόλφ, θέατρον, κινηματογράφον, αἰθούσας χαροῦ, βιβλιοθήκην, ἀναπαυτήρια, χαμογελαστὰ σαλόνια, Ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐπιτρέπεται νὰ ἐξέλθουν ποτέ, παρὰ μόνον μὲ ἰατρικὴν ἄδειαν, ἀπὸ τὸ κτίριον καὶ τὸ πάρκον. Διότι οἱ περισσότεροί των εἶναι ἐπικίνδυνοι. Μερικοὶ εἶναι ἄκακοι. Ἕνα ποσοστὸν εἶναι ἁπλοῖ νευροπαθεῖς. Ἀλλὰ οἱ πιὸ πολλοὶ εἶναι τρελλοί. Οἱ περισσότεροι πάσχουν ἀπὸ ἀθεράπευτον σχιζοφρένειαν. Δι' αὐτό, οἱ τοίχοι ποὺ περιτριγυρίζουν τὸ πάρκον εἶναι παντοῦ ψηλοί. Ἡ πόλη εἶναι ἔρημη, σιωπηλὴ καὶ πάντοτε κλειδωμένη. Οἱ φύλακες καὶ οἱ νοσοκόμοι εἶναι πολλοὶ καὶ δυνατοί.

Τὸ βασιλικὸν νοσοκομεῖον Χόλλογουέϊ εἰς τὸ Βιρτζίνια Οὐάτερ, εἶναι τὸ πολυτελέστερον φρενοκομεῖον τῆς Ἀγγλίας, ἴσως ὅλου τοῦ κόσμου.

Εἰς τὸ νοσοκομεῖον εἰσῆλθεν αὐθορμήτως αὐτὰς τὰς ἡμέρας ὁ Φρέντερικ Κέρτις—Μπέννετ, ἡλικίας 52 ἐτῶν. Μὲ τὴν εἴσοδόν του εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἔλυσεν ἕνα ἀνθρώπινον δρᾶμα ποὺ συνήρπασε τὴν ἀγγλικὴν κοινωνίαν. Ὁ αὐτοεγκλεισμὸς τοῦ Κέρτις—Μπέννετ ὑπῆρξε τὸ τίμημα ποὺ ἐπλήρωσε διὰ τὸν θάνατον τῆς νεαρᾶς συζύγου του ὑπὸ συνθήκας ποὺ καὶ σήμερα παραμένουν ἐν πολλοῖς μυστηριώδεις.

Υἱὸς ἑνὸς τῶν ἐνδοξοτέρων Ἄγγλων δικηγόρων, ὁ Φρέντερικ Κέρτις—Μπέννετ ἀνεδείχθη καὶ αὐτὸς εἰς ἕνα τῶν γνωστοτέρων ποινικολόγων τῆς χώρας του. Ὑπερηφανεύθη πολλοὺς ἐκ τῶν περιφημοτέρων κακοποιῶν τῆς ἐποχῆς του. Ὡς συνήγορος τοῦ μανιακοῦ δολοφόνου Κρίστι, ὁ ὁποῖος ἐδικάσθη πρὸ ὀλίγων ἐτῶν διὰ τὸν βιασμὸν καὶ φόνον δεκάδων ἀθώων πλασμάτων, ὡς καὶ τοῦ ἀτομικοῦ κατασκόπου ἐπιστήμονος Φοῦξ, καθὼ καὶ εἰς σειρὰν ἄλλων δικῶν, ἀπέκτησε διεθνῆ φήμην.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, τοῦ ὁποίου ἡ εὐφυΐα καὶ ἡ ἐργατικότης εἶχαν καταντήσει παροιμιώδεις εἰς τὸν δικαστικὸν κόσμον τῆς Ἀγγλίας, ἐτυμφιόθη πέρυσι μυστικὰ μίαν μικράν, ξαφνικὴν καὶ ἄσημον ἠθοποιὸν τοῦ ἐλαφροῦ θεάτρου. Ὁ γάμος του μὲ τὴν Τζάνετ ἦτο ἀποτέλεσμα, ὅπως ἐλέχθη κεραυνοβόλου ἔρωτος. Ἡ Τζάνετ ἦτο πανευτυχής. Ἡλικίας μόλις 26 ἐτῶν, ἔβλεπε τὸν ἑαυτόν της νὰ εἰσέρχεται μὲ τὸν Φρέντερικ Κέρτις—Μπέννετ εἰς τὰ καλύτερα καὶ ἀριστοκρατικώτερα σπίτια τῆς Ἀγγλίας.

Ἐννέα μῆνας ἀργότερον ἡ Τζάνετ Κέρτις—Μπέννετ ηὐτοκτόνει μὲ μίαν ἰσχυροτάτην δόσιν σεκονάλ. Ὀλίγας ἡμέρας ἐνωρίτερον, εἶχεν ἐμφανισθῆ ἕνα βράδυ κλαίουσα εἰς τὸ σπίτι μιᾶς φίλης της, τῆς κ. Νιάλλας, καὶ τῆς εἶχε ζητήσει νὰ τὴν φιλοξενήσῃ. «Ὁ ἄνδρας μου μὲ ἔδιωξε, τῆς εἶπε. Μοῦ ἔπῆρε τὸ κλειδὶ καὶ μοῦ εἶπε νὰ ὑπάγω εἰς τὸν διάβολο».

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς συγκινήσεως, ἡ Τζάνετ Κέρτις—Μπέννετ φαίνεται ὅτι ἐξεμυστηρεύθη πάρα πολλὰ εἰς τὴν φίλην της. Τὴν ἑπομένην ἔγινε μία ἀπόφασιστικὴ προσπάθεια νὰ τακτοποιηθῇ ἡ ὑπόθεσις. Ἐπενέβη ἡ ἀδελφὴ τοῦ Κέρτις—Μπέννετ, ἡ κ. Ἄν Γκούντ. Προέβη εἰς διάβημα ἡ κ. Νιάλλας. Ὁ Κέρτις—Μπέννετ ὑπεχρεώθη νὰ ὑποχωρήσῃ. Συντετριμμένος, παρεκάλεσε τὴν σύζυγόν του νὰ τὸν συγχωρήσῃ διὰ τὰ ὅσα εἶχαν συμβῆ καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ σπίτι.

Ἐκείνη γύρισε. Ἀλλὰ τὸ δρᾶμα ἐπροχώρησε γοργὰ πρὸς τὴν ἀποκορύφωσίν του. Ἡ νεαρὰ σύζυγος ἐπῆρε μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὴν φίλην της κ. Νιάλλας εἰς τὸ τηλέφωνο: «Ἐὰν τὸ πρόσωπο ποὺ ἀγαπᾶ, δὲν σὲ θέλῃ, τί θὰ τοῦ γράψῃς σὲ ἀποχαιρετιστήριο γράμμα σου;» τὴν ἠρώτησε καὶ, κατὰ τὴν κατάθεσιν τῆς κ. Νιάλλας, ἔκλαιγεν ἀπαρηγόρητη μὲ λυγμούς. Ἡ φίλη ἐτηλεφώνησεν ἔντρομος εἰς τὴν ἀστυνομίαν. «Ἡ κ. Κέρτις—Μπέννετ θὰ αὐτοκτονήσῃ, τοῦ εἶπε. Στείλατε κάποιον νὰ τὴν σώσῃ». Ἡ ἀστυνομία φαίνεται ὅτι ἐγέλασε δυσπιστως. Πολλαὶ γυναῖκες ἠπείλησαν αὐτοκτονίαν.

Ἡ φίλη, ποὺ ἔζησεν εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν οἰκίαν Κέρτις—Μπέννετ ἀπεστάλη τότε ἀπὸ τὸ τηλέφωνον εἰς τὴν ἀδελφὴν τοῦ Κέρτις—Μπέννετ. Ἐκείνη εἰδοποίησε τὸν σύζυγόν της. Τὸ ζεῦγος ἔσπευσεν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Κέρτις—Μπέννετ. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν τοὺς ἤνοιξε. Ἐχρειάσθη νὰ σπάσουν ἕνα παράθυρο. Ὅταν εἰσῆλθον, εὗρον εἰς ἕνα δωμάτιον νεκρὰν τὴν Τζάνετ Κέρτις—Μπέννετ καὶ εἰς ἕνα ἄλλο δωμάτιον τὸν Ντέρεκ Κέρτις—Μπέννετ, ὠδυρόμενον ἀπὸ τὴν συντριβήν, ἀνίκανον νὰ ἀρθρώσῃ μίαν λέξιν.

Ἡ κοινωνία τοῦ Λονδίνου συνταράχθη ὅταν ἐγνώσθησαν αὐταὶ αἱ λεπτομέρειαι. Εὐρύτατα ἐψιθυρίσθη ὅτι ἡ Τζάνετ Κέρτις—Μπέννετ, πρὶν αὐτοκτονήσῃ, ἔγραψε μίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν σύζυγόν της, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξηγοῦσε τὴν πρᾶξιν της. Προσετίθετο ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ εἰσοδυνα μοῦσε περὶ ἀκαταγορήτου τόσο τρομερὸν ὥστε κανεὶς δὲν ἐτόλμησεν — ἐκ λόγων ἀνθρωπισμοῦ — νὰ τὴν δώσῃ εἰς τὸν Κέρτις—Μπέννετ.

Ὁ Ντέρεκ Κέρτις—Μπέννετ δὲν ἠμπόρεσε νὰ συνέλθῃ. Ἡ ἀδελφή του τὸν ἔθεσεν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ δικηγόρου τῆς οἰκογενείας ὁ ὁποῖος τοῦ ἀπηγόρευσεν οἱανδήποτε δήλωσιν πρὸς τὸν τύπον. Ὁ Κέρτις—Μπέννετ ἠμπόρεσε νὰ κάμῃ ἕνα μόνον πρᾶγμα, νὰ συρθῆ εἰς τὸ δικαστήριον ὅπου κατὰ τὴν ἀγγλικὴν νομοθεσίαν ἔγινε ἡ δίκη πρὸς διαπίστωσιν τῆς αὐτοκτονίας καὶ νὰ προβῇ εἰς μίαν τυπικὴν κατάθεσιν. Καθὼς ἔφευγεν, ἐστράφη πρὸς τὸν δικαστήν: «Μήπως μπορεῖτε νὰ μοῦ δώσετε τὴν ἐπιστολὴν τῆς συζύγου μου;» εἶπεν. Ἐκεῖνος ἀπέφυγε τὸ βλέμμα του καὶ ἐκίνησεν ἁπλῶς τὴν κεφαλὴν ἀρνητικῶς.

Ἡ λογικὴ κατακλεὶς τοῦ τρομεροῦ σκανδάλου ὑπῆρξεν ἡ ἀπόφασις τοῦ Κέρτις—Μπέννετ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ βασιλικὸν νοσοκομεῖον Χόλλαγουέϊ. Ἐκεῖ θὰ διαπιστωθῇ ἂν ὁ διαπρεπὴς δικηγόρος εἶναι δυνατὸν νὰ θεραπευθῇ. Ἀλλὰ διὰ τὴν κοινωνίαν τοῦ Λονδίνου τὸ θέμα δὲν ἔχει λήξει. Δύο ἐρωτήματα βασανίζουν τοὺς περιέργους:

Ἐν πρώτοις, τί ἦσαν τὰ τρομερὰ δάσανα ποὺ ὑπέστη ἡ Τζάνετ Κέρτις—Μπέννετ ὥστε ἐντὸς ἐννέα μηνῶν αὐτή, μία νέα εὐτυχισμένη γυναῖκα νὰ ἀποφασίσῃ τὴν αὐτοκτονίαν; Ἡ σιωπὴ ποὺ τηροῦν ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ οἱ οἰκεῖοι τοῦ Κέρτις—Μπέννετ, ὁμιλεῖ ἀφ' ἑαυτῆς καὶ τὰ ὅσα ἐγνώσθησαν διὰ τὴν ἀντίδρασίν του ὅταν ἀντελήφθη τὸν θάνατον τῆς συζύγου του, συμπληρώνουν τὴν εἰκόνα.

Ἔπειτα, πῶς εἶναι δυνατόν, ἐπὶ τόσον ἔτη, νὰ περάσῃ ἀπαρατήρητος, αὐτὴ ἡ πνευματικὴ κατάστασις τοῦ Κέρτις—Μπέννετ καὶ νὰ χειαοθῇ νὰ παντρευθῇ καὶ νὰ αὐτοκτονήσῃ ἡ σύζυγός του διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ φῶς;

Οἱ πολυμελεῖς οἰκογενειάρχαι κατὰ τὸ μέγιστον ποσοστὸν ἄποροι ἔχουν ἀνάγκην ἐνισχύσεως ὑπὸ τῆς Κοινωνίας μας. Ἐνισχύσατε γενναιοφρόνως τὸν ἔρανον αὐτῶν.

ΣΤΕΦΑΝΑ
ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ
ΗΛΙΑ Θ. ΠΑΠΑΘΕΟΥ
ΟΔΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 254
(Πλησίον Πατρέως)

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Σάββατον καὶ ὥραν 7ην πρωϊνὴν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀνδρέου τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς λατρευτῆς μας μητρὸς καὶ μάμμης

ΡΕΓΓΙΝΑΣ ΠΑΥΛΟΥ ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΥ

καλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της, ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Τὰ τέκνα. Οἱ ἔγγονοι.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Σάββατον καὶ ὥραν 8ην π.μ. εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Παναγίας Ἀλεξιωτίσσης 40ήμερον μνημόσυνον ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ λατρευτοῦ μας καὶ ἀλησμονήτου

ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΤ. ΚΑΡΑΣΠΗΛΙΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Οἱ ἀδελφοί. Τὰ τέκνα. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσιν

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ο ΜΑΙΖΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἡ ἱστορία ἔχει ἀναγνωρίσει τὸ ἔργον του

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ κ. ΒΑΣ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τὸ ἔργον τοῦ στρατάρχου Μαιζὸν στὴν Ἑλλάδα εἶναι γραμμένο στὴν ἱστορία τῆς. Δὲν καὶ μπορεῖ καθένας νὰ διαμφισβητῇ αὐτό. Ὁ Μαιζὸν δὲν ἦρθε στὴν Ἑλλάδα ὡς κατακτητής, οὔτε ἦτο βάρβαρος, κοσμητικὰ τὰ ὁποῖα ἠκούσθησαν—ὡς μὴ ὤφειλε—μέσα στὴ συνεδρίασι τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πατρῶν. Ὁ Μαιζὸν ἐστάλη μὲ στρατὸν καὶ 3—4 ὑποστρατήγους διὰ νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς Αἰγυπτίους.

Στὰς 7 Ἰουλίου 1828 ὑπεγράφη τὸ πρωτόκολλον μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας περὶ ἀποστολῆς ἀγγλογαλλικῶν στρατευμάτων εἰς Ἑλλάδα πρὸς ἔξωσιν τῶν Αἰγυπτίων.

Καὶ στὰς 17 Αὐγούστου 1828 ἔρχεται ὁ Μαιζὸν μὲ στρατὸν στὸ Ναυαρίνο μαζὶ μὲ τοὺς ὑποστρατήγους Σεβαστιάνι καὶ Ἰγονέτ. Καὶ στὰς 4 Σεπτεμβρίου ἔρχεται καὶ ἄλλος στρατὸς μὲ τὸν ὑποστράτηγον Σνέϊδερ. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀναγκάζεται νὰ ἀναχωρήσῃ ἡ πρώτη μοῖρα τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου δι' Ἀλεξάνδρειαν καὶ στὰς 23 Σεπτεμβρίου ἀνεχώρησε καὶ ὁ Ἰμπραήμ. Καὶ ἀμέσως ἄρχισε ἡ κατάληψις τῶν φρουρίων.

Σεπτεμβρίου 24 ἐκυριεύθη ἀμαχητὶ τὸ φρούριον Νεοκάστρου ὑπὸ τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ Ἰγονέτ.

Σεπτεμβρίου 25 τὸ φρούριον Μεθώνης ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Δουριάν.

Σεπτεμβρίου 27 παρεδόθη τὸ φρούριον Κορώνης εἰς τὸν στρατηγὸν Σεβαστιάνι.

Ὀκτωμβρίου 18 παρεδόθησαν τὰ φρούρια Πατρῶν καὶ Ρίου ὑπὸ τοῦ Χαϊτζῆ—Ἀβδουλὰ μπεκ εἰς τοὺς στρατηγοὺς Σνέϊδερ καὶ Ἰγονέτ.

Ὁ Ἰωάν. Καποδίστριας ἐγκατεστάθη εἰς Αἴγιναν στὰς 28 Ἰανουαρίου 1828 καὶ ἤρχισε τὴν περιοδείαν του, ἐστερεῖτο δὲ ἡ Ἑλλὰς δυνάμεως στρατιωτικῆς ὀργανωμένης διὰ τὴν κατάληψιν τῶν φρουρίων καὶ τὴν τάξιν γενικῶς.

Οὔτε βάρβαρος ὑπῆρξεν ὁ στρατάρχης Μαιζὸν ὁ ὁποῖος ἦτο διάσημος στρατιωτικὸς καὶ διετέλεσε Διοικητὴς Παρισίων στὰ 1814, στὰ 1817 ἔλαβε τὸν τίτλον Μαρχησίου καὶ μετέπειτα μετὰ τὴν ἐπιτυχῆ του δρᾶσιν εἰς Πελοπόννησον διωρίσθη ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ στὰ 1831 πρεσβευτὴς εἰς Βιέννην καὶ 1833 εἰς Πετρούπολιν καὶ τὸ 1838 ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐπίσης σημειώνομεν ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Κάρολος ἀπέστειλε καὶ 500.000 φρ. εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἀγῶνος.

Εἶναι δὲ ἀστεῖον, ἂν μὴ καὶ ἀπαγορευτικὸν νὰ φορτώνωνται μικραὶ ἀταξίαι τῶν στρατιωτῶν Γάλλων ἐν Πάτραις εἰς βάρος τοῦ Στρατάρχου. Ὅσοι ὑπηρέτησαν ὡς στρατιῶται γνωρίζουν παρομοίας τῶν στρατιωτικῶν ἀκροάσεις, ἀλλὰ κανεὶς ποτὲ δὲν ἀπεπειράθη νὰ ἐπιρρίψῃ στοὺς στρατηγοὺς τὴν εὐθύνην.

Καὶ ἀνάγκη νὰ διασαφήσωμεν καὶ ἄλλο ζήτημα ὅτι ἂν ἔμειναν οἱ Γάλλοι περισσότερον χρόνον ἐνταῦθα, τοῦτο ἔγινε τῇ θερμῇ παρακλήσει τοῦ ἰδίου Καποδιστρίου. Ἡ ἐκτυπωθεῖσα ἀλληλογραφία Ἐδυάρδου καὶ Καποδιστρίου τὸ ἀποδεικνύει.

Ὁ Ἐδυάρδος γράφει καὶ τοῦ συνιστᾶ νὰ ζητήσῃ παραμονὴν 3—4 χιλ. στρατοῦ διὰ νὰ ἀντιπαρεξέλθῃ εἰς τὰς τόσας δυσχερείας, γράφει τὸν Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον τοῦ 1829. Καὶ ὁ ἴδιος Ἐδυάρδος ἐκ Φλωρεντίας γράφει τὸν Μάρτιον 1829 καὶ ἀγγέλλει τὴν ἀπόφασιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως παραμείνῃ εἰς Πελοπόννησον δύναμις Γαλλικοῦ στρατοῦ ἐκ 4.000 ἀνδρῶν.

Καὶ αἱ ὑπηρεσίαι αὐταὶ τοῦ Μαιζὸν ἀναγνωρισθήσαν ἀπὸ τὸν Καποδίστριαν, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐξέφρασεν ἐπανειλημμένως τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Πατρίδος του, διότι ἔσωσαν αὐτὴν ἀπὸ δύο κινδύνους, τοὺς Τούρκους καὶ τὴν πανώλην. Καὶ τὸ Δημο